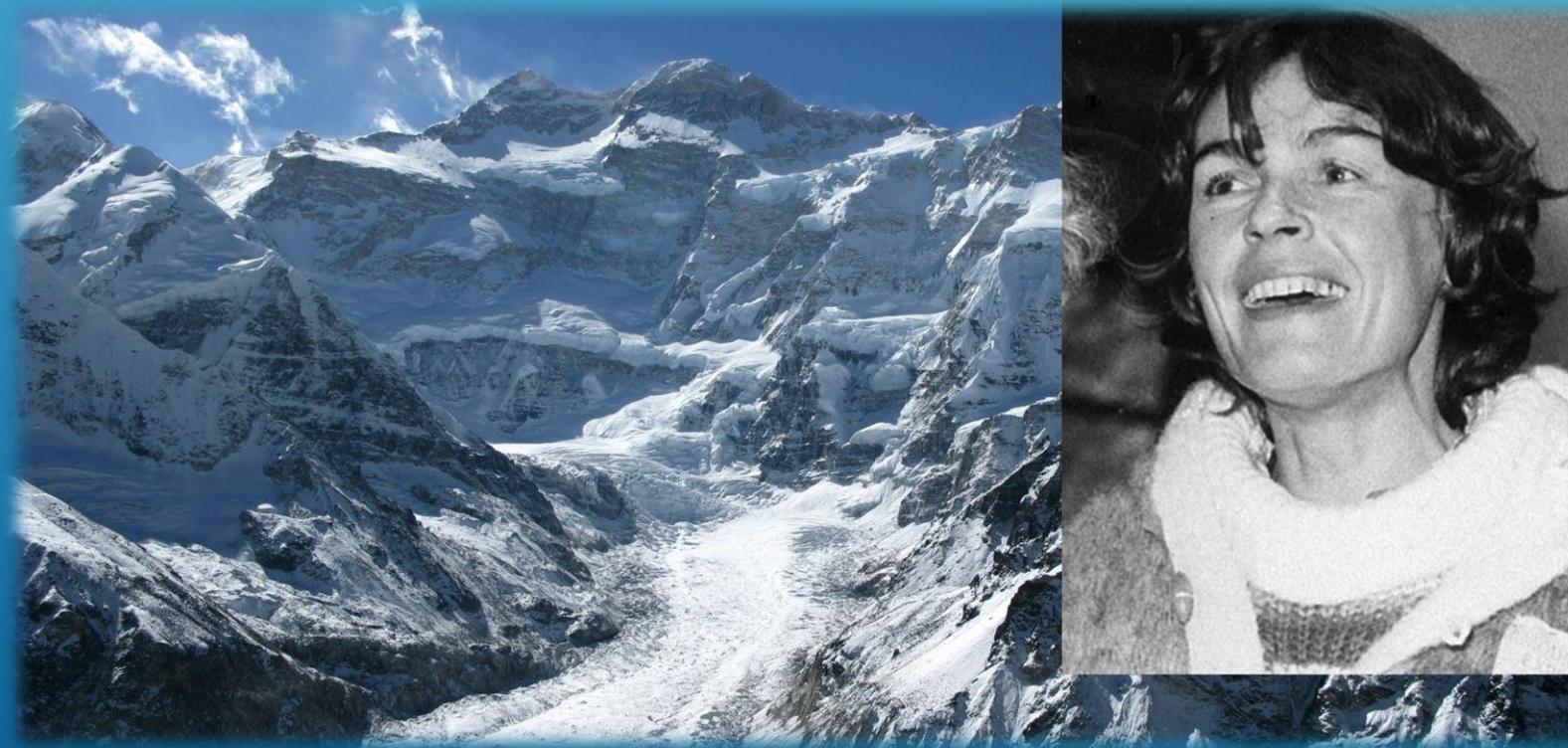

Wyżej, sprawniej, piękniej – stopniujemy trudności i emocje z Wandą Rutkiewicz

**WANDA
RUTKIEWICZ**

wybitna polska himalaistka, jedna z najwybitniejszych himalaistek świata, która jako trzecia kobieta na świecie i pierwsza Europejka stanęła na Mount Everesie, a jako pierwsza kobieta zdobyła K2.

ROK 2022 ROK WANDY RUTKIEWICZ

W 30. rocznicę śmierci Wandy Rutkiewicz Sejm Rzeczypospolitej Polskiej oddaje hołd jednej z najwybitniejszych himalaistek świata i ogłasza rok 2022 Rokiem Wandy Rutkiewicz.

W 2022 roku mija trzydzieści lat od śmierci wybitnej alpinistki oraz himalaistki Wandy Rutkiewicz, która zginęła 12 maja 1992 roku w drodze na Kanczendzongę. Za oficjalną datę jej śmierci uznaje się 13 maja 1992 roku.

2022 | Rok Wandy
RUTKIEWICZ

- Jedna z najwybitniejszych himalaistek na świecie.
- W 1988 r. jako pierwsza kobieta zdobyła szczyt K2.
- Jako trzecia kobieta na świecie i pierwsza Europejka stanęła na Mount Everesie.
- W 1992 r. zapinęła na stokach Kanczendzongi w Himalajach.

<https://www.youtube.com/watch?v=ViitKrGmemE>
<https://www.youtube.com/watch?v=5RlavcoQA1I>
https://www.youtube.com/watch?v=wzPYoIK_7U0

<https://www.youtube.com/watch?v=sUdKvuR3F7k>
<https://www.youtube.com/watch?v=yT3GoHlhvLM>
<https://www.youtube.com/watch?v=6IsDmcdnXI>

4 lutego 1943 roku w Płungianach na Litwie urodziła się **Wanda Rutkiewicz** - polska alpinistka i himalaistka, jedna z najwybitniejszych światowych himalaistek. Jako trzecia kobieta na świecie i pierwsza Europejka stanęła na Mount Evereście, najwyższym szczycie Ziemi. 23 czerwca 1986 roku stanęła na szczycie K2 jako pierwsza kobieta.

Główną atrakcją miasteczka jest pałac Ogińskich oraz dąb Peruna. Z rodu Ogińskich wywodził się kompozytor Michał Kleofas Ogiński.

**Rodzice Wandy, Maria i Zbigniew Błaszkiewiczowie, Płungiany na Litwie,
9 sierpnia 1940 r. Po prawej mała Wanda podczas przejażdżki rowerowej
z ojcem i starszym bratem Jureczkiem, Wrocław, lata czterdzieste XX w.**

Wanda Rutkiewicz miała troje rodzeństwa: Jerzego, Michała i Janinę. Po II wojnie światowej Wanda wraz z rodzicami (inżynierem Zbigniewem Błaszkiewiczem i Marią z Pietkunów) i starszym bratem Jerzym przyjechała jako repatriantka do Łąćuta, gdzie mieszkali jej dziadkowie ze strony ojca. Potem rodzina przeniosła się do Wrocławia.

**Zamek w Łąćucie
na Podkarpaciu – dawna
rezydencja magnacka
Potockich
i Lubomirskich.
Dziś muzeum
z okazałą kolekcją powozów.**

<https://www.youtube.com/watch?v=EHWXUFCStDA>

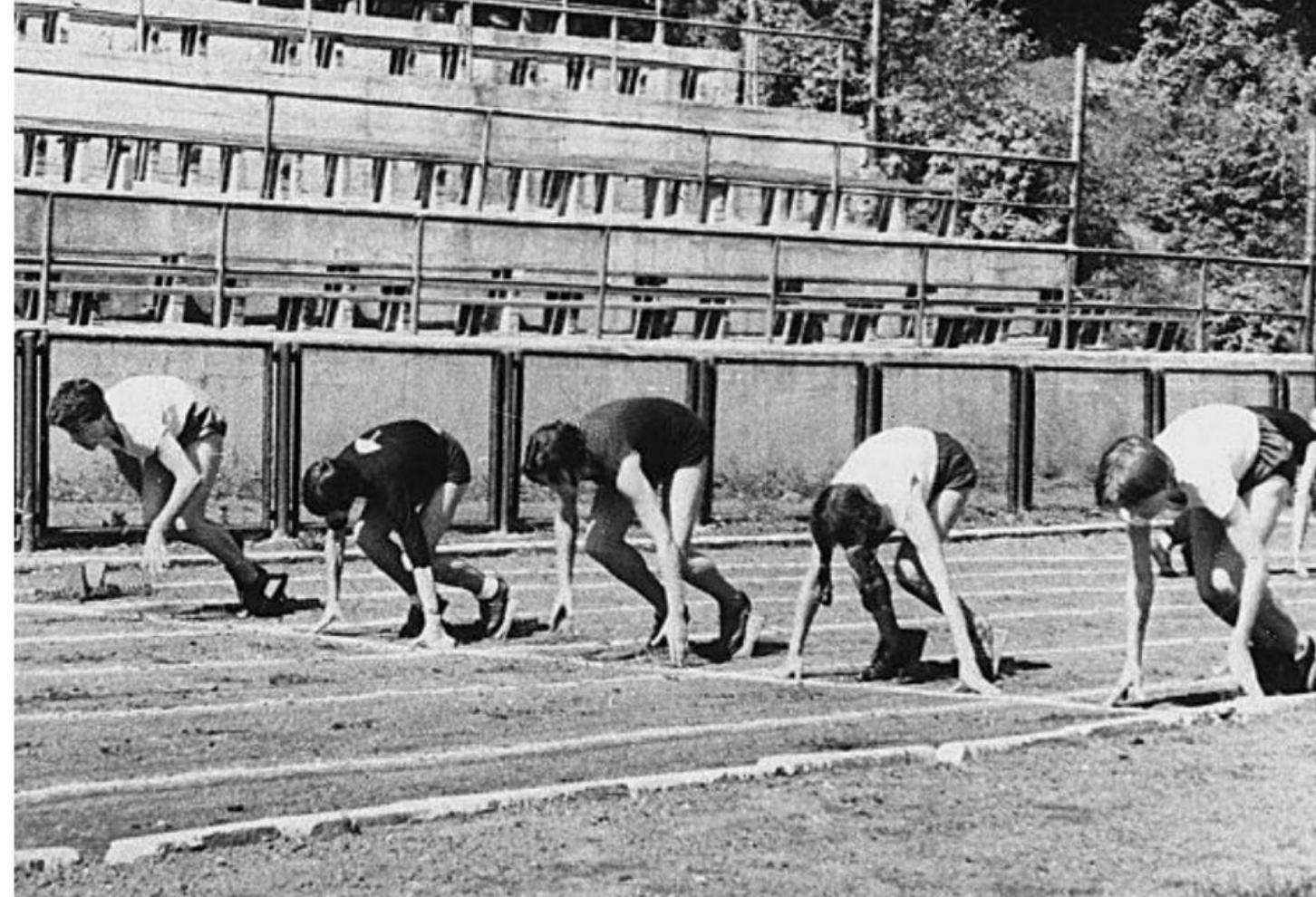
Wrocław – stolica Dolnego Śląska – panorama Starego Miasta

Maturę zdała w II Liceum Ogólnokształcącym we Wrocławiu. Potem studiowała na Politechnice Wrocławskiej. Z dyplomem inżyniera-elektronika pracowała w Instytucie Automatyki Systemów Energetycznych.

II Liceum we Wrocławiu może poszczycić się wieloma znanymi absolwentami. Szkołę ukończyła między innymi aktorka Kinga Preis.

**Jeszcze w czasach licealnych zapowiadała się na świetną siatkarkę.
Grała w I lidze, a nawet kandydowała do gry w reprezentacji Polski.**

**W liceum Wanda trenowała lekkoatletykę, lata pięćdziesiąte XX w.
Po prawej Wanda jako dwudziestolatka**

Kamień pamiątkowy przy wejściu do II LO we Wrocławiu

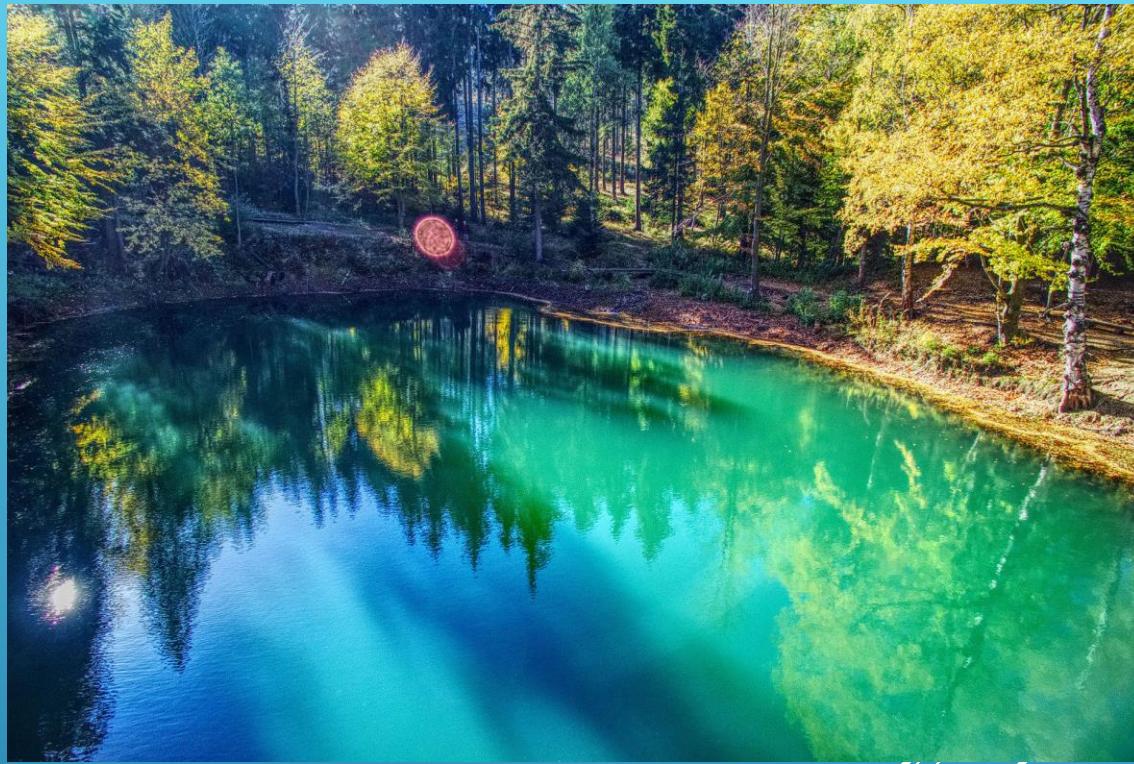
wrocławski mural

Później przeniosła się do Warszawy i podjęła pracę w Instytucie Maszyn Matematycznych. Pierwsze kontakty ze wspinaniem miała w Rudawach Janowickich, na skałkach koło Janowic Wielkich, w pobliżu Jeleniej Góry.

Rudawy Janowickie to malownicze pasmo górskie położone we wschodniej części Sudetów Zachodnich. Najwyższym szczytem jest Ostra Mała (945 m n.p.m.) – południowo-zachodni wierzchołek Skalnika.

Rudawy słyną z ciekawych ruin zamków średniowiecznych (np. Zamek Bolczów), kolorowych jeziorek powstających w wyniku eksploatacji pirytu i skałek o niezwykłych kształtach.

W Sudetach w 1968 roku

**Wanda podczas jednej ze swoich pierwszych wspinaczek,
wczesne lata 60**

W 1962 roku ukończyła kurs taternicki na Hali Gąsienicowej w Tatrach. W Tatrach wspinała się na wielu klasycznych i bardzo trudnych drogach (lata 60.), m.in. północną ścianą Małego Kieżmarskiego Szczytu czy wariantem „R” na Mnichu (1964). Poprowadziła kilka nowych dróg, m.in. na Koprowym Wierchu. Była także członkinią i uczestniczką wypraw jaskiniowych wrocławskiej Sekcji Grotołazów.

Dla upamiętnienia himalaistki Wandy Rutkiewicz i jej osiągnięć na Symbolicznym Cmentarzu pod Osterwą w Tatrach Słowackich została umieszczona pamiątkowa tablica.

Tatrzańska dygresja

Chociaż geologiczna historia Tatr sięga epoki paleozoiku, to taternictwo jako dyscyplina wykształciło się dopiero w drugiej połowie dziewiętnastego wieku. Za początek polskiego taternictwa uważa się zdobycie wysokiej na 2069 m n.p.m. góry Mnich przez badacza przyrody Jana Gwalberta Pawlikowskiego oraz przewodnika Macieja Sieczkę. Ich wyprawa była o tyle rewolucyjna, że najwyższe szczyty Tatr uważane były wcześniej za niedostępne dla ludzi.

Maciej Sieczka, najpierw kłusownik, potem wybitny przewodnik tatrzanski

Dwudziesty wiek to dalszy ciąg wyznaczania w Tatrach górskich szlaków, których zdobycie wcześniej wydawało się raczej mrzonką. I tak na przykład w 1906 roku otwarty został legendarny szlak Orla Perć, uważany za najtrudniejszy i najbardziej niebezpieczny w Polsce, wytrasowany przez wybitnego miłośnika Tatr - księdza Walentego Gadowskiego.

<https://www.youtube.com/watch?v=j0fsGDjapqg>

Perć to ścieżka w górach dla owiec i pasterzy, jak również jest to ścieżka wydeptana przez kozice.

Percie są wykorzystywane przez turystów.

Percią nazwane są także znane szlaki w polskich górach: np. **Orla Perć w Tatrach, Sokola**

Perć w Pieninach albo Perć Akademików na Babiej Górze w Beskidzie Żywieckim.

kozica tatrzanska

Mówiąc o historii polskiego tatarnictwa, warto pamiętać o ważnej roli, którą te góry odegrały w polskiej kulturze. Otóż w czasach zaborów, okupacji i Polskiej Republiki Ludowej Tatry pełniły rolę swoistego azylu, który dawał Polakom poczucie wolności. Z tego również powodu te góry stały się inspiracją dla takich wybitnych polskich twórców jak: Adam Asnyk, Kazimierz Przerwa – Tetmajer, Jan Kasprowicz, Karol Szymanowski czy Stanisław Ignacy Witkiewicz.

Adam Asnyk
„Giewont” (fragment)

Stary Giewont na Tatr przedniej straży
Główą trąca o lecące chmury -
Czasem uśmiech przemknie mu po twarzy,
Czasem brwi swe namarszczy ponury
I jak olbrzym w poszczerbionej zbroi
Nad kołyską ludzkich dzieci stoi.

Przez ciąg wieków wznosi dumne czoło
I wysuwa pierś swą prostopadłą,
Patrząc z góry na wieśniacze sioło,
Co pokornie u nóg jego siadło.
Przez ciąg wieków straż swą nad nim trzyma
Z troskliwością dobrego olbrzyma.[...]

Giewont / Śpiący Rycerz

<https://www.youtube.com/watch?v=Ku029Y-rq3Q>

Słynny krzyż na Giewoncie to metalowy krzyż na szczycie Wielkiego Giewontu (1894 m n.p.m.) w masywie Giewontu. Zamontowany przez parafian z Zakopanego 19 sierpnia 1901 roku.

**„Ten krzyż patrzy na całą Polskę,
od Tatr aż do Bałtyku.**

**I ten krzyż mówi całej Polsce:
Sursum corda – W górę serca!**

**Trzeba, ażeby cała Polska, od Bałtyku,
aż po Tatry, patrząc w stronę krzyża
na Giewoncie, słyszała i powtarzała
: Sursum corda – w górę serca!"**

**Jan Paweł II podczas wizyty w Zakopanem
w 1997 r.**

Jan Kasprowicz

„Krzak dzikiej róży”

(Wiatr halny)

(fragment)

**Huczy nade mną halny wiatr... daleki
Wprzód mnie dochodzi szum i świst, a potem
Z jakimś pogwarem, trzaskiem i łomotem
Ciężar się kładzie na wysmukłe smreki.**

**Od razu kłody o grubości snopów
Gną się w mych oczach jak źdżbła lichej słomy:
Tak igra nimi głuchy, niewidomy,
Gość, co od skalnych wlerze się przekopów.**

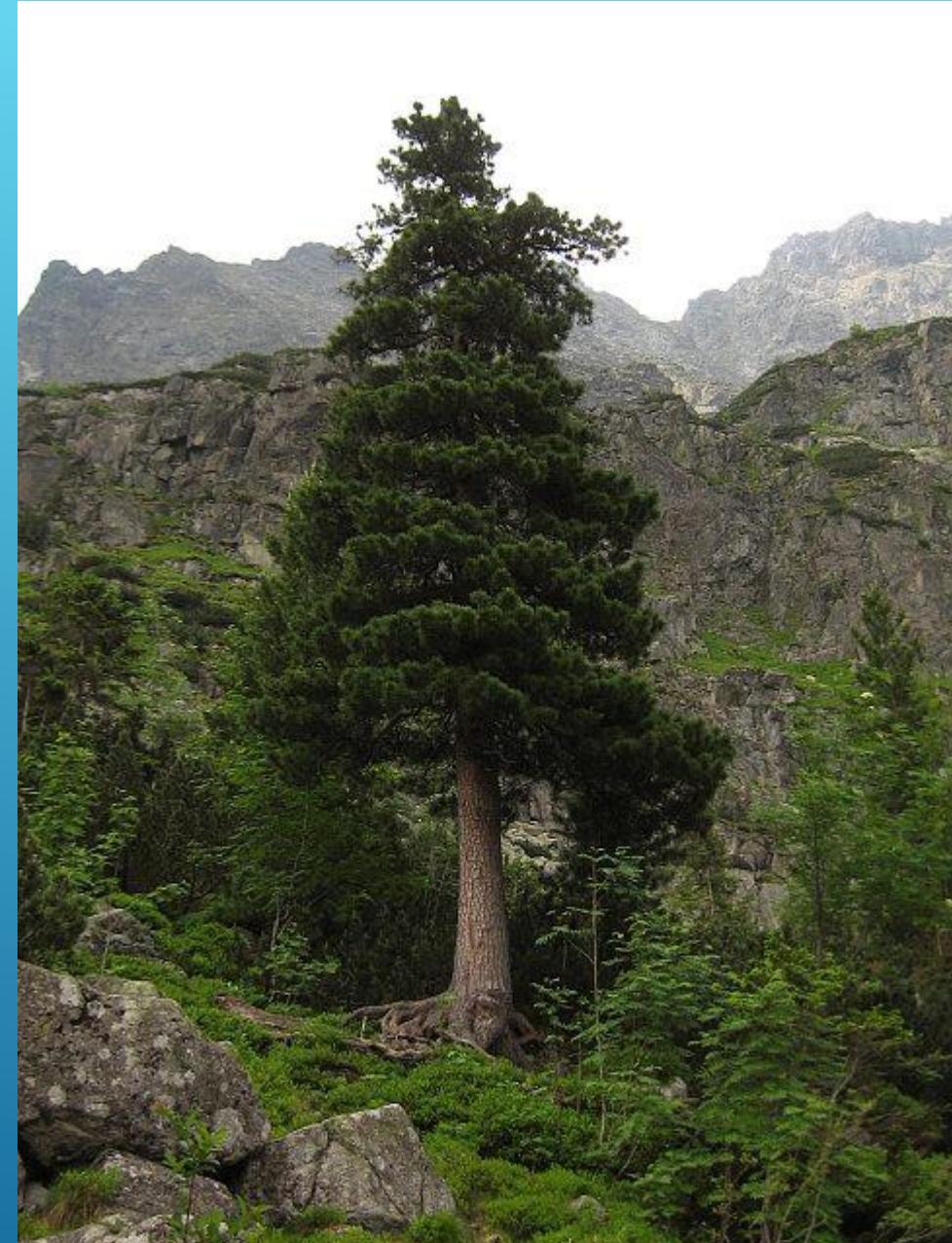
**Idę, wciąż idę, po jękiącym borze...
I choć spotykam pnie, wyrwane z ziemi,
Ten szal, w błękitnym zbudzony przestworze,
By giąć i walić, strachu mi nie wlewa
Do głębi wnętrza: rad bym siły swemi
Zmierzyć się z wichrem jak te wielkie drzewa.[...]**

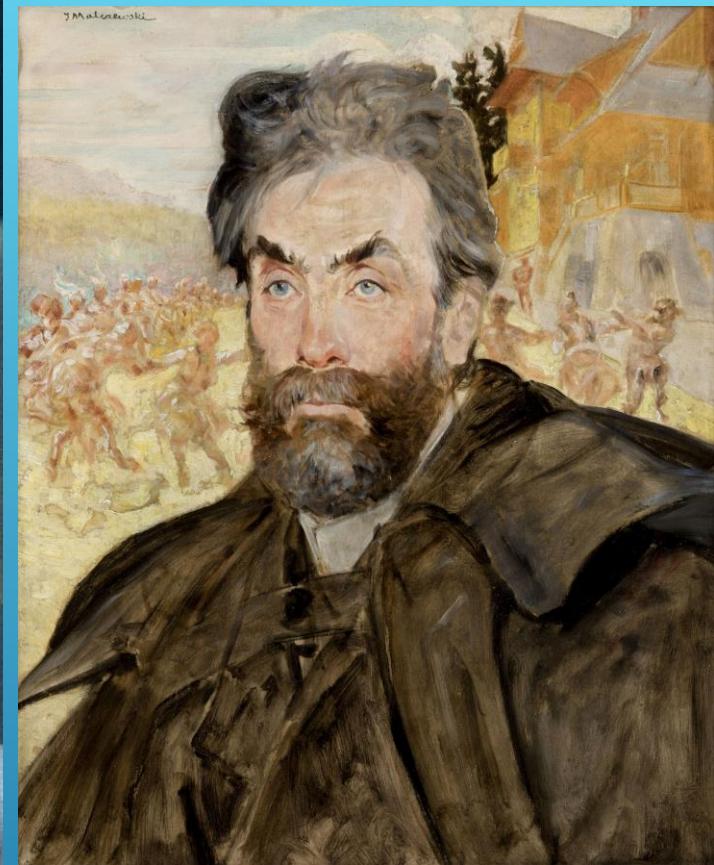
smrek - w gwarze podhalańskiej świerk

Inne tatrzańskie drzewa:

**buk,
klon jawor,
jarząb pospolity,
kosodrzewina (karłowata górska sosna),
modrzew,
limba (tatrzańska sosna),
jodła pospolita**

limba

Stanisław Witkiewicz - „Wiatr halny”

Kazimierz Przerwa – Tetmajer

„Widok ze Świnicy do Doliny Wierchcichej” (fragment)

**Taki tam spokój... Na gó r zbocza
światła się zlewa mgła przezrocza,
na senną zieleń gó r.**

**Szumiący z dala wśród kamieni
w słońcu się potok skrzy i mieni
w srebrno-tęczowy sznur.**

**Ciemnozielony w mgle złocistej
wśród ciszy drzemie uroczystej
głuchy smrekowy las.**

**Na jasnych, bujnych traw pościeli
pod słońce się gdzieniegdzie bieli
w zieleni martwy głaz.**

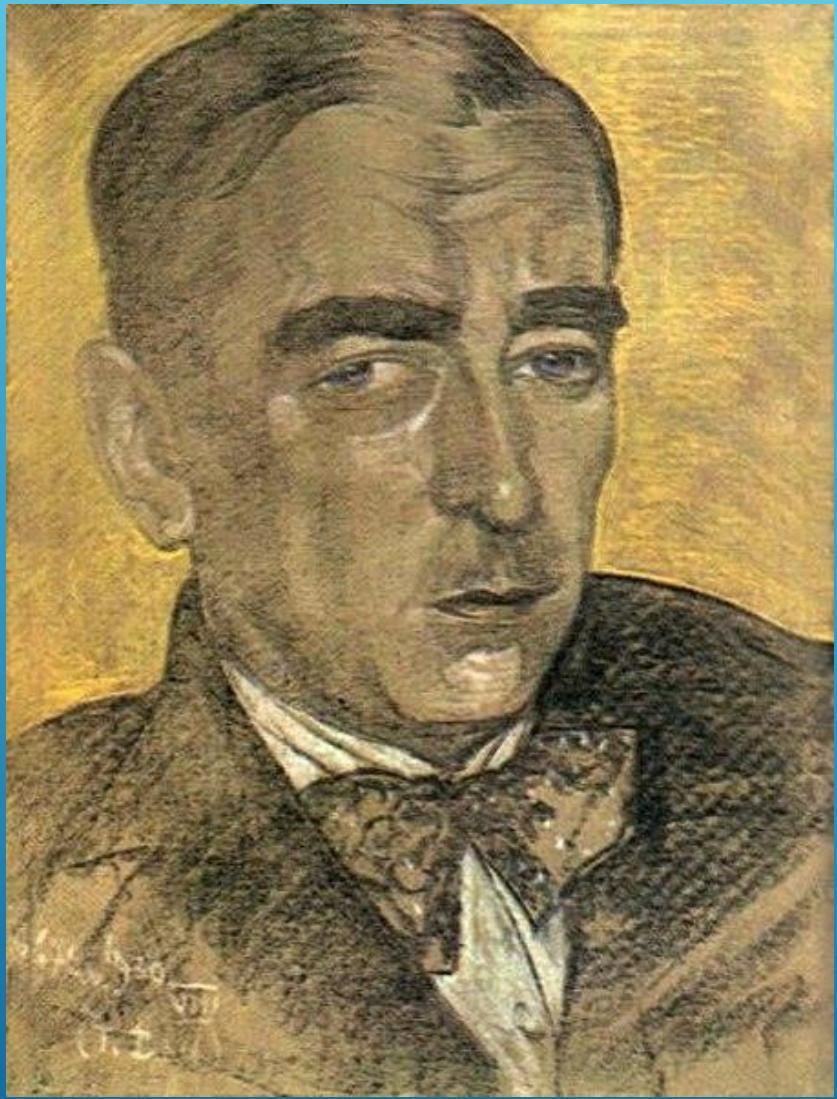
**Na ścianie nagiej, szarej, stromej,
spiętrzone wkoło skał rozłomy
w świetlnych zasnęły mgłach.[...]**

Dolina Wierchcicha

<https://www.youtube.com/watch?v=StAI36HH-bl>

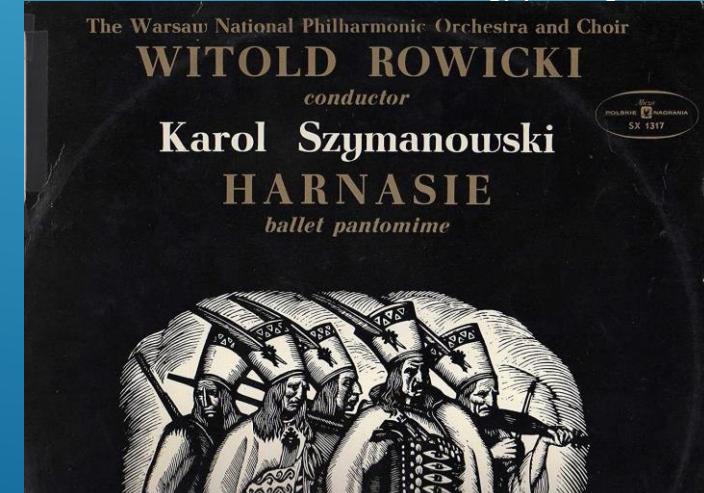

<https://www.youtube.com/watch?v=78I0XfGFBsI>

Karol Szymanowski i willa „Atma”

<https://www.youtube.com/watch?v=0-Uvo0a94e8>

Ze „Słownika wyrazów bliskoznacznych”:

***góra** (w znaczeniu ukształtowania terenu) - **szczyt, czub, czubek, grań, grzbiet, masyw, szpic, turnia, wierch, wierzchołek, wzgórze, wzniesienie, wyniosłość terenu, pagórek**

Rysy (2501 m n.p.m.)
w Tatrach – najwyższy
szczyt Polski

Z tatrzańskiego słownika:

góral i góralka

**pasterz >
baca (zamożny gospodarz, czyli gazda nadzorujący
wypas owiec), juhas (pomocnik bacy)**

**stado owiec >
w gwarze podhalańskiej kierdel owiec**

**owczarek podhalański >
polski pies pasterski**

**hala tatrzanska>
górska łąka nadająca się do wypasu**

**szałas pasterski> tu w Dolinie
Chochołowskiej**

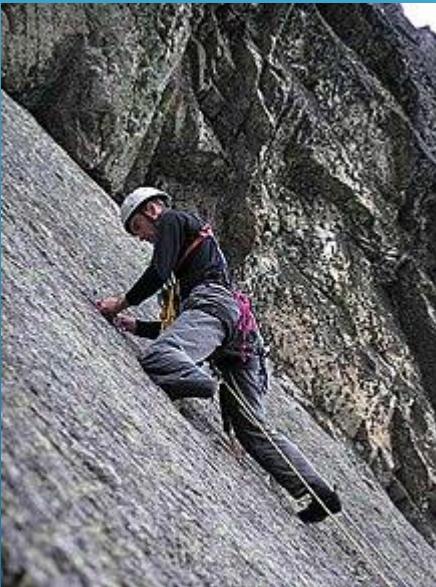
**oscypek>
wędzony ser z mleka owczego**

tatrzańskie szlaki

**kwaśnica >
zupa z kiszonej kapusty i mięsa**

**wspinaczka > tu
na Zamarłej Turni**

**żętyca >
serwatka z mleka owczego**

**schronisko > tu „Murowaniec”
na Hali Gąsienicowej**

**staw > tatrzańskie jezioro >
tu Morskie Oko**

**kolejka wysokogórska > tu
kolejka na Kasprowy Wierch**

**wodospad >
w gwarze podhalańskiej siklawa >
tu Wodogrzmoty Mickiewicza**

**wyciąg narciarski > tu
na Kasprowy Wierch**

**skocznia narciarska >
tu Wielka Krokiew im. Stanisława Marusarza**

Po Tatrach były Alpy (od 1964), gdzie zdobyła między innymi Mont Blanc i Matterhorn
(pierwsze przejście północnej ściany zimą).

Następnie Wanda Rutkiewicz rozpoczęła wyprawy na szczyty Pamiru, Hindukuszu i Himalajów. Jej pierwszym siedmiotysięcznikiem był Szczyt Lenina (7134 m n.p.m.) w azjatyckim Pamirze na granicy Tadżykistanu i Kirgistanu.

Wanda Rutkiewicz zamierzała zdobyć Koronę Himalajów, czyli czternaście szczytów przekraczających 8 tys. metrów.

Weszła na osiem z czternastu ośmiotysięczników: Mount Everest (16 października 1978 roku jako trzecia kobieta w historii oraz pierwsza Polka) Nanga Parbat (15 lipca 1985 r. wraz z Krystyną Palmowską i Anną Czerwińską – pierwsze wejście czysto kobiece) , K2 (23 czerwca 1986 r. - jako pierwsza kobieta i pierwszy Polak) , Sziszapangmę, Gaszerbrum II, Gaszerbrum I, Czo Oju i Annapurnę.

Podczas wyprawy na Nanga Parbat>

**W drodze i na szczycie Mt
Everestu**

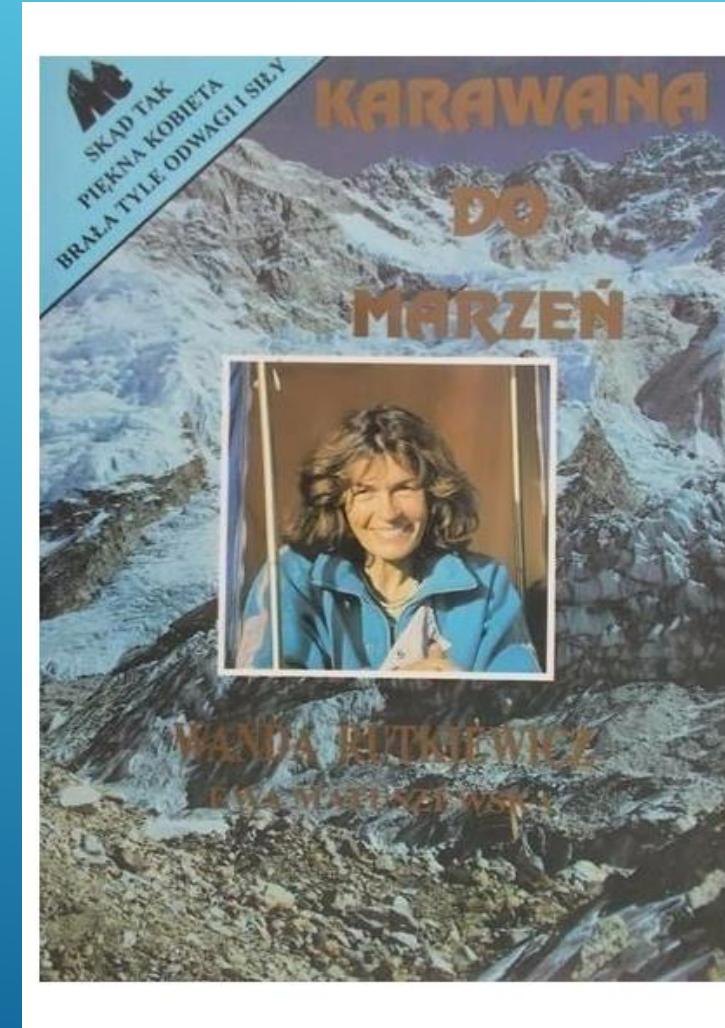

**Wanda Rutkiewicz zdobyła Mount Everest tego samego dnia, w którym Karol Wojtyła został papieżem. Jan Paweł II, przyjmując później alpinistkę na audiencji, skomentował ten fakt słowami:
„Dobry Bóg tak chciał, abyśmy tego samego dnia zaszli tak wysoko”.**

Osiągnięcia Wandy Rutkiewicz stawiają ją w gronie najlepszych himalaistek w historii. O swoich wyprawach i płynących stąd przemyśleniach często pisała w czasopismach o tematyce alpinistycznej. Należała do zdecydowanych rzeczniczek i zdeterminowanych realizatork wspinaczkowej samodzielności kobiet.

Była też autorką lub współautorką kilku książek np. „Na jednej linie”, „Karawana do marzeń”.

**Wanda Rutkiewicz została wpisana do Księgi rekordów Guinnessa jako pierwsza kobieta,
która zdobyła szczyt K2.**

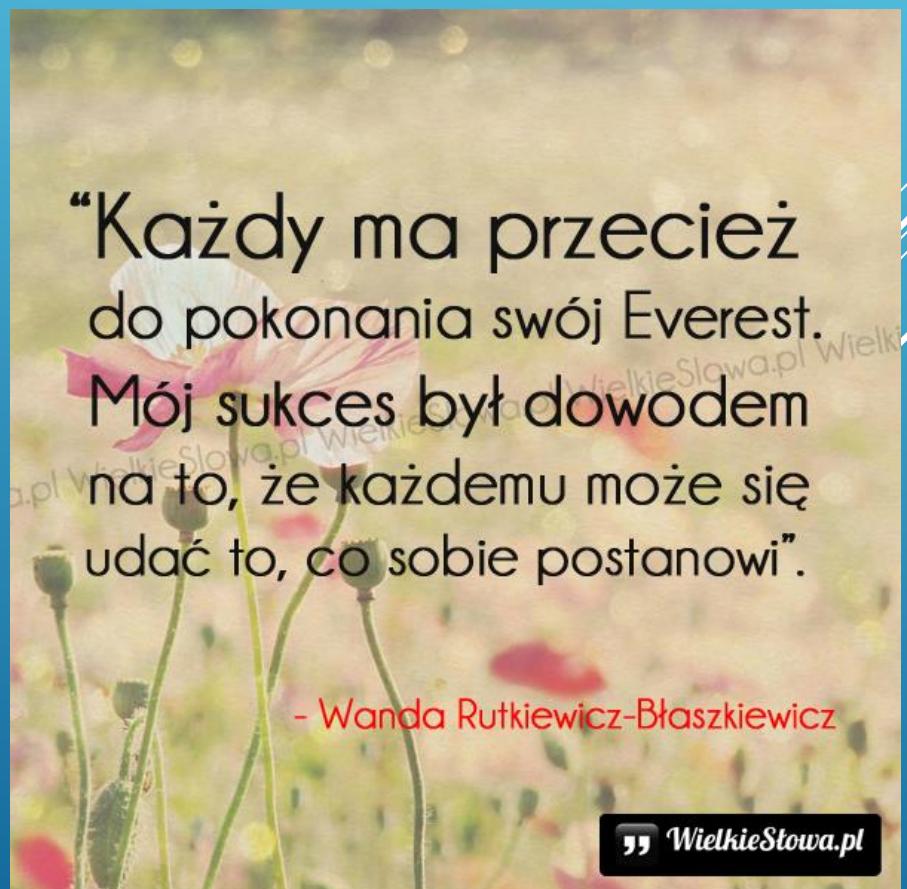

**Wanda Rutkiewicz podczas wyprawy na K2 (8611 m. n.p.m.).
W tle szczyt K2**

Wanda Rutkiewicz zginęła w maju 1992 roku podczas ataku szczytowego na Kanczendzongę.

Wraz z Carlosem Carsolio 12 maja o godz. 03:30 wyruszyli w górę z obozu IV na 7950 m.

Po 12-godzinnej wspinaczce w głębokim śniegu Carsolio stanął na wierzchołku. Schodząc, napotkał Wandę na wysokości ponad 8200 metrów. Mimo braku sprzętu biwakowego, zdecydowała się przeszukać noc i kontynuować wejście następnego dnia. Według ówczesnego komunikatu Ministerstwo Turystyki Nepalu uznało prowadzenie akcji ratunkowej za praktycznie niemożliwe, a informacja o zaginięciu Polki dotarła do Polski po prawie dwóch tygodniach, 25 maja 1992 r. Jej ciało nie odnaleziono.

“Każdy ma przecież do pokonania swój Everest. Mój sukces był dowodem na to, że każdemu może się udać to, co sobie postanowi”.

- Wanda Rutkiewicz-Błaszkiewicz

Przysłówki pochodzące od przymiotników, czyli te, które odpowiadają na pytanie: jak? ulegają stopniowaniu, które pokazuje natężenie danej cechy.

Uwaga! Przysłówki, które oznaczają niezmienną cechę (taką jak materiał wykonania bądź pochodzenie) nie ulegają stopniowaniu.

Przykłady przysłówków, które się nie stopniają: **stalowo, plastikowo, wiecznie**.

Regularne stopniowanie przysłówków

Stopień równy	Stopień wyższy
trudno	trudniej
wysoko	wyżej
jasno	jaśniej
przytulnie	przytulniej

Stopień najwyższy
najtrudniej
najwyżej
najjaśniejszej
najprzytulniej

Nieregularne stopniowanie przysłówków

Stopień równy	Stopień wyższy
dobrze	lepiej
źle	gorzej
dużo	więcej
mało	mniej

Stopień najwyższy
najlepiej
najgorzej
najwięcej
najmniej

Stopniowanie opisowe

Stopień wyższy tworzymy za pomocą wyrazu **bardziej**, który dodajemy do przysłówka w stopniu równym.

Stopień najwyższy tworzymy za pomocą wyrazu **najbardziej** dodanego do stopnia wyższego.

Stopień wyższy
bardziej + stopień równy = stopień wyższy

Stopień równy	Stopień wyższy
interesująco	bardziej interesująco
estetycznie	bardziej estetycznie
kompetentnie	bardziej kompetentnie
sympatycznie	bardziej sympatycznie
elegancko	bardziej elegancko

Stopień najwyższy
najbardziej + stopień równy = stopień najwyższy

Stopień równy	Stopień najwyższy
interesująco	najbardziej interesująco
estetycznie	najbardziej estetycznie
kompetentnie	najbardziej kompetentnie
sympatycznie	najbardziej sympatycznie
elegancko	najbardziej elegancko

W konstrukcjach porównawczych używamy stopnia wyższego przysłówka. Do porównania służą wyrazy: **niż, od, coraz**.

- Latem jest cieplej **niż** zimą.
- Magda mówi po angielsku lepiej **od** Marty.
- Mam **coraz** więcej pracy.

STOPNIOWANIE PRZYSŁÓWKÓW POCHODZĄCYCH OD PRZYMIOΤNIKÓW

	Stopień równy	Stopień wyższy	Stopień najwyższy
Stopniowanie proste	mocno ostro	mocniej ostrzej	najmocniej najostrzej
Stopniowanie nieregularne	dobrze mało	lepiej mniej	najlepiej najmniej
Stopniowanie opisowe	cienko beżowo	bardziej cienko bardziej beżowo	najbardziej cienko najbardziej beżowo

Uzupełnij zdania odpowiednimi stopniami podanych przystójków.

a) **DUŻO**

Dziś zjadłem oscypków, ale mój brat zjadł ich jeszcze

b) **SZYBKO**

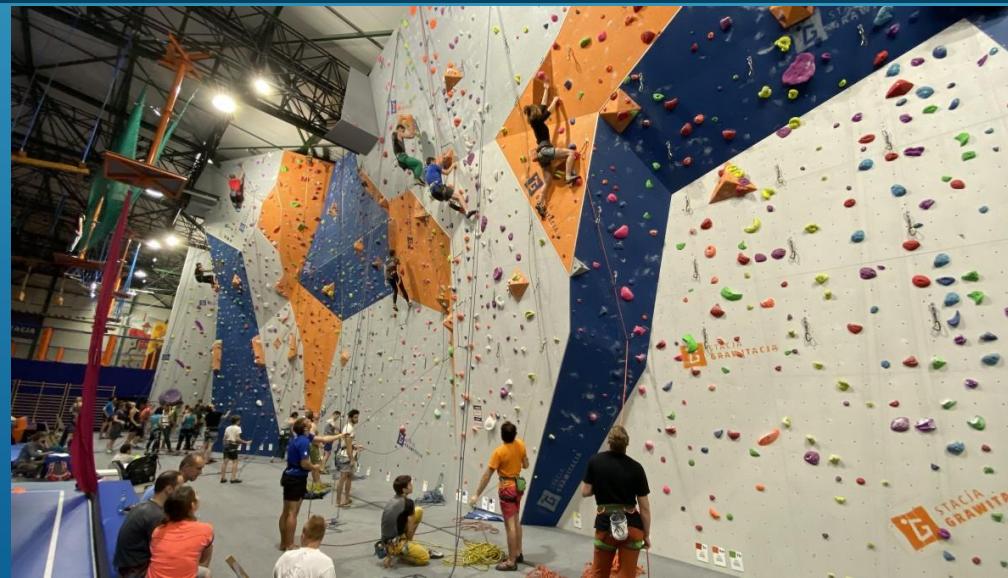
Byłem spóźniony na projekcję filmu o Wandzie Rutkiewicz, więc szedłem niż zwykle. Nie mogłem jednak biec z powodu bólu nogi, dlatego musiałem iść, jak tylko potrafię.

c) **GŁOŚNO**

Mój pies szczeka, ale olbrzymi owczarek podhalański sąsiada szczeka ze wszystkich psów na całej ulicy.

d) **WYSOKO**

Na ścianie wspinaczkowej wspięłam się dziś całkiem, moja koleżanka weszła, ale i tak instruktor wspiął się

Uzupełnij zdania odpowiednimi stopniami podanych przysłówków.

a) **DUŻO**

Dziś zjadłem **dużo** oscypków, ale mój brat zjadł ich jeszcze **więcej**.

b) **SZYBKO**

Byłem spóźniony na projekcję filmu o Wandzie Rutkiewicz, więc szedłem **szybciej** niż zwykle. Nie mogłem jednak biec z powodu bólu nogi, dlatego musiałem iść **najszybciej**, jak tylko potrafię.

c) **GŁOŚNO**

Mój pies **głośno** szczeka, ale olbrzymi owczarek podhalański sąsiada szczeka **najgłośniej** ze wszystkich psów na całej ulicy.

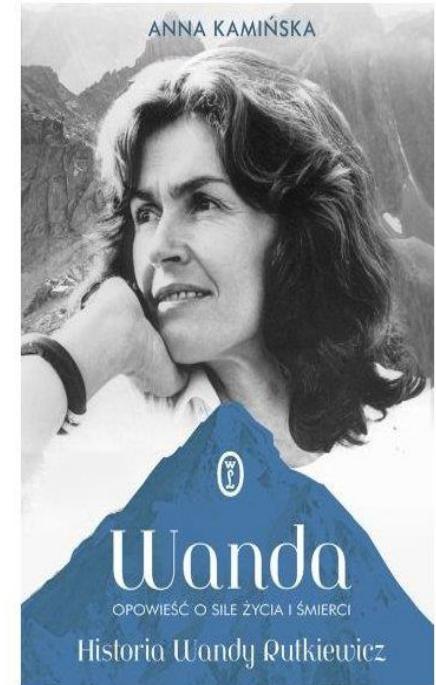
d) **WYSOKO**

Na ścianie wspinaczkowej wspiąłem się dziś całkiem **wysoko**, moja koleżanka weszła **wyżej**, ale i tak instruktor wspiął się **najwyżej**.

Uzupełnij notatkę przysłówkami **dynamicznie, samotnie, odważnie, brawurowo, heroicznie, ambitnie, szybko** w odpowiednim stopniu.

W 1990 roku Wanda Rutkiewicz postanowiła zdobyć Koronę Karakorum i Himalajów. Chciała w ten sposób zostać trzecim himalaistą na świecie, który zdoła podołać takiemu zadaniu – wcześniej dokonali tego Reinhold Andreas Messner i Jerzy Kukuczka. Postawiła sobie za cel, aby na brakujące osiem szczytów wspiąć się niż koledzy himalańscy. Niestety mimo zaplanowanej wyprawy nie dopiąła swego, ponieważ poległa na stokach Kanczendzongi (8200 m n.p.m.) na podszczytowych polach śnieżnych.

Wanda Rutkiewicz wyruszyła 1 maja o godzinie 3:30 wspólnie z Meksykaninem Carlosem Carsolio z obozu czwartego na wysokość 7950 metrów n.p.m. Razem z nim zdobyła ośmiotysięcznik Sziszapangmę, a następnie podjęła próbę wejścia na Kanczendzongę. Carsolio szedł od mającej problemy ze zdrowiem Polki i po kilkunastu godzinach zdołał zdobyć szczyt. Spotkał się z Rutkiewicz w drodze powrotnej około 20:00 na wysokości 8200 m n.p.m. Mimo utraty sił, bólu brzucha, wymiotów, braku żywności, śpiwora i namiotu himalaistka nie zamierzała zawracać zaplanowała, że przenocuje w jamie śnieżnej, a kolejnego dnia rozpoczęcie atak szczytowy. Było to jednak zbyt trudnym zadaniem, zwłaszcza z uwagi na niekorzystne warunki – głęboki śnieg i silny wiatr, osłabienie i problemy zdrowotne. Wanda Rutkiewicz została uznana za zaginioną 13 maja 1992 roku, a za zmarłą w 1996 roku. Jej ciało nigdy nie zostało odnalezione.

W 1990 roku Wanda Rutkiewicz postanowiła zdobyć Koronę Karakorum i Himalajów. Chciała w ten sposób zostać trzecim himalaistą na świecie, który zdoła podołać takiemu zadaniu – wcześniej dokonali tego Reinhold Andreas Messner i Jerzy Kukuczka. Postawiła sobie za cel, aby na brakujące osiem szczytów wspiąć się szybciej niż koledzy himalaści. Niestety mimo odważnie zaplanowanej wyprawy nie dopiąła swego, ponieważ poległa na stokach Kanczendzongi (8200 m n.p.m.) na podszczytowych polach śnieżnych. Wanda Rutkiewicz wyruszyła 1 maja o godzinie 3:30 wspólnie z Meksykaninem Carlosem Carsolio z obozu czwartego na wysokość 7950 metrów n.p.m. Razem z nim zdobyła ośmiotysięcznik Sziszapangmę, a następnie ambitnie podjęła próbę wejścia na Kanczendzongę. Carsolio szedł dynamiczniej od mającej problemy ze zdrowiem Polki i po kilkunastu godzinach zdołał samotnie zdobyć szczyt. Spotkał się z Rutkiewicz w drodze powrotnej około 20:00 na wysokości 8200 m n.p.m. Mimo utraty sił, bólu brzucha, wymiotów, braku żywności, śpiwora i namiotu himalaistka nie zamierzała zawracać.

Heroicznie zaplanowała, że przenocuje w jamie śnieżnej, a kolejnego dnia brawurowo rozpocznie atak szczytowy. Było to jednak zbyt trudnym zadaniem, zwłaszcza z uwagi na niekorzystne warunki – głęboki śnieg i silny wiatr, osłabienie i problemy zdrowotne. Wanda Rutkiewicz została uznana za zaginioną 13 maja 1992 roku, a za zmarłą w 1996 roku. Jej ciało nigdy nie zostało odnalezione.

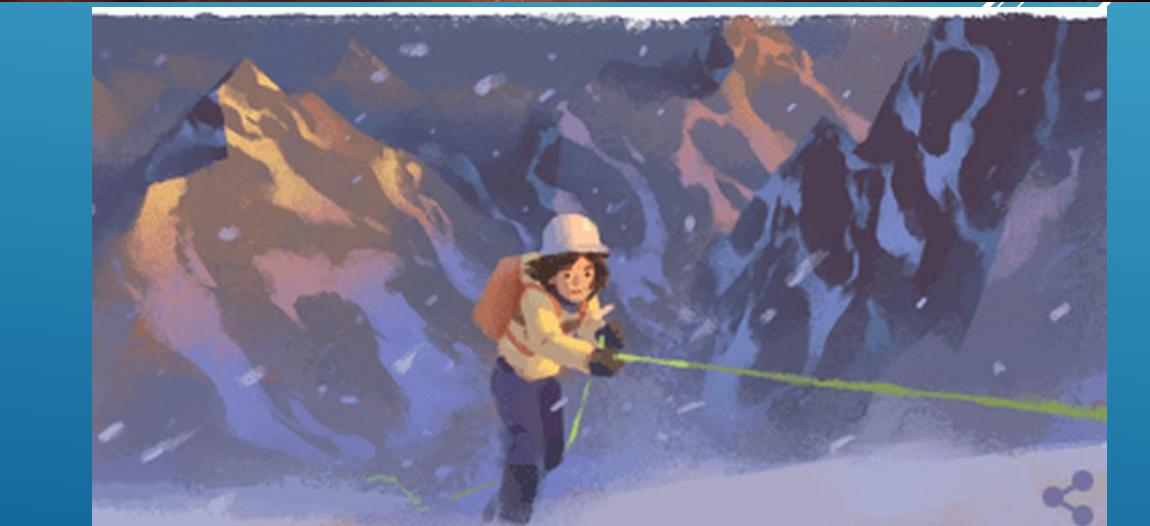
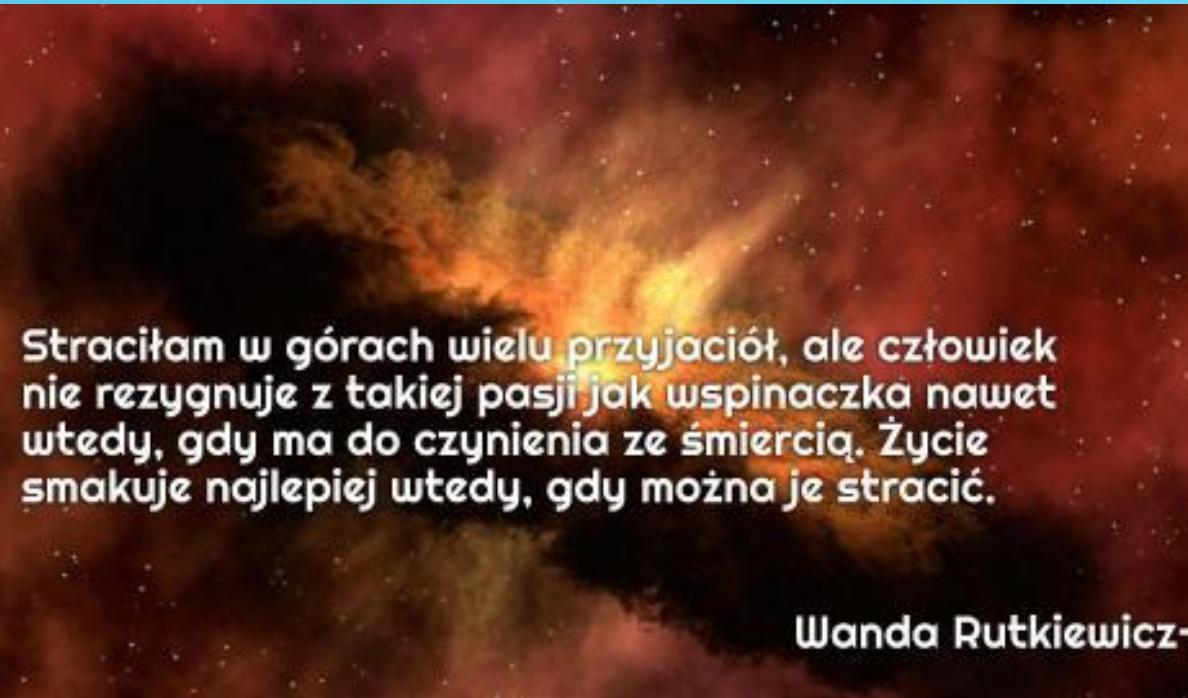
Dziękuję za uwagę

„Gdyby najkrócej określić to, co (...) ciągnie mnie w góry, to jest to – przyjemność.

Przyjemność pojawia się wtedy, gdy nie myśli się jedynie o wejściu na wierzchołek, ale gdy np. idąc po lodowcu, człowiek zaśpiewa, zaśmieje się, czy zrobi komuś jakiś kawał. Jest też w górach tyle piękna i w tylu postaciach, że trudno to wyrazić.

Jest to urlop od spraw codziennych i oddalenie się od nich, choć nie oznacza to ucieczki, a tylko potrzebny względem nich dystans”.

- Wanda Rutkiewicz -

Straciłam w górach wielu przyjaciół, ale człowiek nie rezygnuje z takiej pasji jak wspinaczka nawet wtedy, gdy ma do czynienia ze śmiercią. Życie smakuje najlepiej wtedy, gdy można je stracić.

Wanda Rutkiewicz-

